

[Rager.]

kendt Folk Arbejdsløshedsunderstøttelse efter den midlertidige Lov, fordi de har vægret sig ved at slaa Skærver for 7 Kr. pr. Kubikmeter, er der andre Steder Folk, der ikke har kunnet faa Understøttelse, naar de har vægret sig ved at slaa Skærver for 5 Kr. 50 Ø. pr. Kubikmeter, ganske under Hensyn til de Betalingsvilkaar, der i Almindelighed har været gældende paa den paagældende Egn. Det er dette, vi stadig har lagt Vægt paa.

Naar det ærede Medlem Hr. Krag der-efter opholdt sig ved et Spørgsmaal, jeg havde nævnt i Gaar, om en Arbejdsvægring, der ogsaa var blevet godkendt som berettiget, saaledes at den paagældende kunde faa Understøttelse, en Landarbejder eller rettere sagt et Medlem af Arbejdsmandsforbundet, der havde nægtet at modtage en Plads til 20 Kr. om Maaneden plus Kost og Logi, saa maa jeg først gøre opmærksom paa, at der var ikke Tale om et Halvaars-Fæstemaal, men der var Tale om følgende:

Den paagældende havde været Tjenestekarl og for Sommerhalvaaret oppebaaret 385 Kr. plus Kost og Logi. Nu er Forholdet det, at man almindeligt kan regne med paa Landet, at Vinterlønnen udgør $\frac{1}{3}$ af den samlede Aarsløn, hvilket vil sige, at hvis der var blevet tilbudt paagældende en Halvaarsplads med en Vinterløn af 192 Kr. 90 Ø., vilde den paagældende ikke med Rette have kunnet vægre sig; men han er frattraadt denne Plads efter forudgaaende Opsigelse den 1. November, og han var derefter begyndt at oppebære Understøttelse som arbejdsløs.

Men saa skete der det, at noget ind i November blev der sagt til ham: Det og det Sted kan du gaa hen og faa Arbejde for 20 Kr. om Maaneden plus Kost og Logi. Men 20 Kr. om Maaneden plus Kost og Logi er ikke at sammenligne med 120 Kr. for et Halvaar. 20 Kr. om Maaneden, naar det kun er maanedlig Ansættelse, er selvfølgelig en daarligere Løn end 120 Kr. for et halvt Aar, og de 120 Kr. for et halvt Aar vilde altsaa endda kun ligge paa $\frac{2}{3}$ af det, som er den sædvanemæssige Betaling.

Jeg vil der oplyse, at der af Nævnet har været erklæret, at Arbejdsvægringer var uberettigede, naar der var tilbudt en Løn paa 180 Kr. for Vinterhalvaaret til Trods for, at der ud over de sædvanlige Betingelser til de paagældende var stillet det Krav, at de skulde være klar til at rykke

Marken Kl. 6 om Morgen, naar det forlangtes, saaledes at alt andet Arbejde

Vinteren igennem, som krævedes af dem, var bragt til Side paa det Tidspunkt.

Naar vi vil have en Lovgivning af denne Art med Statens Medvirkning og Statens Kontrol, maa det Samfund og den Stat, der vil dette, tage baade Fordele og Mangler med. Vi maa være ganske klar over, at man kan ikke tillade, at en Lovgivning af denne Art — selv ikke i en Tid, hvor man mener ude paa Landet, at det kan være berettiget, at Prisen gaar ned — bruges til at forcere eller blot røre ved en Prisnedgang. Dette maa være en Ting, man maa forhandle sig til Rette om de forskellige Steder. Det er forekommet flere Steder, at der efter Forhandling er sket en Nedsættelse af Prisen, f. Eks. paa Skærveslagningsarbejde, og at Folk er gaaet i Arbejde til disse nedsatte Priser; det er ogsaa sket, at de bagefter er kommet i Tanke om: Det burde vi ikke have gjort, Prisen er for lav — og at de saa har nedlagt Arbejdet og krævet Understøttelse. De har i ingen saadanne Tilfælde faaet saadan Understøttelse tilkendt, en saadan Begæring er hver Gang blevet kendt uberettiget, en Aftale er fordret respekteret.

Naar altsaa det ærede Medlem Hr. Krag kritiserede Afgørelserne i Arbejdsnævnet paa dette Omraade, var det paa ganske forkert Basis, og jeg forstod ogsaa, at hvis det ærede Medlem havde været klar over, paa hvad Basis Afgørelserne var foregaaet, vilde han have godkendt dem. Men muligvis har jeg til en vis Grad misforstaaet det ærede Medlem. Maaske har det i og for sig ikke været en saglig Kritik af Forholdene, det ærede Medlem har villet fremkomme med paa det paagældende Tidspunkt — maaske har det været en rent formel Cirkularkritik, der har interesseret mere end det rent saglige Moment i Sagen.

Det ærede Medlem Hr. Krag spurgte om, hvor lang Tid en Kommune kunde betale $\frac{3}{4}$ af Kontingentet til Arbejdsløshedskassen; kan vi vente et Cirkulære herom, spurgte det ærede Medlem. Ja, der ser man jo i Virkeligheden, hvor nødvendigt det er at udstede Cirkulærer om mange Ting, naar de skal forstaas af dem, der er modvillige; for hvis man læser § 4 i det foreliggende Lovforslag, vil man se, at der staar følgende:

„For Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser kan en Kommune som Tillæg til den i Loven af 19. Oktober 1931 og denne Lov omhandlede Hjælp vedtage at betale $\frac{3}{4}$ af Kontin-